

عنوان مقاله:

تبیین قاعده اهم و مهم و جایگاه آن در فقه و قانون مجازات اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 3، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی محمد روضه سرا - طلبه ی سطح ۴ حوزه ی علمیه ی قم و کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

سیدعلی حسین نژادکریمی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

شریعت جاودانه ی اسلام، به عنوان آخرین دین، بنا بر عقیده ی ما مسلمانها آیینی است که تمام نیازهای معنوی و مادی و نیز فردی و اجتماعی انسانها را در خود جای داده است. همچنین معتقدیم که تشریح احکام الهی اعم از فردی و اجتماعی، براساس حکمت، مصالح و مفساد واقعی است که در احکام نهفته است. از طرفی گاه در مرحله اجرای قوانین، به دلیل وجود محدودیتهای بشری، تعارضی غیرقابل حل بین آنها پیش می آید که به ناچار مجبوریم تنها به یکی از آنها عمل کرده و بقیه قوانین را وانهیم. حال سوال کلیدی اینجاست که در این شرایط کدام قانون را باید اجرا و کدام را رها کرد اسلام با تعیین درجه اهمیت احکام، به کارشناسان این اجازه را داده که با اولویت دادن به قانون اهم، قانون مهم را رها کرده و یا با عمل به قانون فاسد، از مفسده های قانون افسد بگریزند. امری که در تطبیق قوانین اسلامی و بلاخص قوانین جزایی بر مقتضیات زمان و به روز بودن آنها کمک شایانی مینماید. در این نوشتار، ماهیت این قاعده و جایگاه آن در احکام و قوانین به صورت مختصر ارزیابی میگردد.

کلمات کلیدی:

اهم، مهم، تزامم، افسد، فاسد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721085>

